

3811 ¹⁴/₃ 33: Forespørgsel til Min. f. off. Arb. af Oluf Pedersen og Hans Hansen (Rørby). · 3812

[Vagn Bro.]

Tone, den højtærede Minister anslog overfor den ærede Forespørger, naar til det Resultat, at vi faar optaget Forhandlinger her i Rigsdagen, hvorved de Retningslinier bliver fastlagt, der kan tjene de Hensyn, som er de ene afgørende, Hensynet til det private Initiativ, de bestaaende Ruter, derunder selvfølgelig i allerhøjeste Grad Banerne, Statsbanerne og Privatbanerne, og Befolkningens Interesser. Jeg skal til yderligere Begrundelse af dette fremføre, at nogetsaaadant blev egentlig ikke drøftet i 1927, da det jo langt snarere var det almindelige Spørgsmaal om Koncessions Givelse eller Nægtelse, der var til Behandling, og ikke en Tilrettelæggelse af en Ordning som den, der skulde blive Resultatet af denne Forhandling.

Jeg skal saa kun udtale Sympati med Hensigten med den Dagsorden, der er stillet. Jeg vil gerne høre den højtærede Ministers endelige Svar. Der er jo ogsaa Mulighed for, at man kunde opnaa en enstemmig Udtalelse om dette Punkt. Jeg har tilladt mig at fremføre de Hovedsynspunkter, som vi fra vort Partis Side agter at lægge Vægt paa i denne Sag.

Ulrich: Den Forespørgsel, der fra Retsstatspartiets Side er stillet til den højtærede Minister, har selvfølgelig vakt en Del Interesse ude omkring i Befolkningen alene af den Grund, at hele Rutebilspørgsmaalet i allerhøjeste Grad vedrører den almene Mand her i vort Land. Rutebilen er blevet et Trafikmiddel, som vedrører i alleregentligste Forstand alle og enhver. Derfor forstaar man saa udmærket godt det Røre og den Bevægelse, der er fremme om hele dette Spørgsmaal; thi det er ganske naturligt, at Befolkningen ønsker og kræver en saa let Adgang til en god Befordring, som det overhovedet er muligt at fremskaffe. Og jeg maa sige, at det har man ved det private Initiativ forstaaet at fremskaffe gennem Bilomnibusser.

Det er jo en rivende Udvikling, man kan se tilbage paa paa dette Omraade, og jeg giver det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokratiets Vegne, Ret i, at den Udvikling, der er foregaaet siden 1927 paa dette Omraade, er overordentlig stærk. Derfor maa det ogsaa være indlysende, at en Lov, der er givet, medens denne Udvik-

ling var betydelig mindre fremskreden, nu trænger sig paa til Revision. Jeg vil derfor haabe, at Resultatet af den Forespørgsel, der her er stillet, og den Forhandling, der her føres, maa blive det, at Loven om Omnibus- og Fragtmandskørsel af 4. Juli 1927 tages op til Revision. Jeg har forstaaet paa den højtærede Minister, at han er villig til at optage denne Lov til Revision, og jeg skal tillade mig senere at stille en Paastand paa Dagsorden, der gaar ud derpaa.

Naar jeg siger, at Bilruterne i egentligste Forstand i Øjeblikket er det Befordringsmiddel herhjemme, der har den almene Mands største Interesse, tror jeg ikke, jeg siger for meget; thi det gaar jo til hver Mands Dør, hvilket betinger den store Anvendelse af dette Befordringsmiddel. Derfor maa Lovgivningsmagten se paa hele denne Sag med den allerstørste Interesse. Og man maa fra Lovgivningsmagts Side nøje overveje, om Statsbanerne paa dette Omraade maa gribe forstyrrende ind i Udviklingen, uden at jeg derfor vil beskyldte Statsbanerne for, at de i Øjeblikket har grebet forstyrrende ind. Men der trænges sikkert til lovfæstede Regler for, hvilke Bilruter Statsbanerne rettelig bør overtage, og hvilke de bør holde deres Fingre fra.

Den Gang, vi behandlede Loven i 1927, blev der nedsat et Udvalg, der nærmere skulde bedømme alle de eksisterende Bilruters Eksistensberettigelse. Udvalget fik en Levetid af 2 Aar. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det var en Fejl, at man ikke gav dette Udvalg blivende Karakter; thi saa vilde man have kunnet undgaa alle de forskellige Rivninger, der senere er kommet frem. Det var jo ogsaa muligt, hvis Loven blev optaget til Revision, at Ministeren vilde foreslaa et saadant Udvalg, der i Virkeligheden vilde kunne faa en meget større Oversigt over samtlige Bilruter og dermed et bedre Overblik, saa det kunde virke afgørende paa Bilruterne Fordeling Landet over.

Jeg indrømmer, at jeg selv har været noget i Tvivl om, hvorvidt de Overtagelser af Bilruter, der hidtil har fundet Sted fra Statsbanernes Side, har været lovlige eller ej. Man skal i alt Fald læse Loven med meget svage Brillen paa, altsaa ikke kunne se, hvad der staar i den, for at kunne naa til et saadant Resultat. Men det har man jo set saa mange Gange, at en Minister for-